

retningen af et tidligere godkendt hjem ændret, såfremt forholdene senere begrundet dette.

Til § 4.

Efter de gældende regler kan kommuner indgå overenskomster med private hjem om modtagelse af pensionister. Der fastsættes da en betalingstakst for udgifterne som for de offentlige hjem. I et meget stort antal tilfælde sker indlæggelse imidlertid ved hjælp af invalide- eller folkepensionen suppleret med et ofte betydeligt personligt tillæg til pensionen. Denne anvendelse af rådighedsbeløbet til personlige tillæg kan ikke anses for at være i overensstemmelse med, hvad der må betragtes som det egentlige formål med rådighedsbeløbet, nemlig at det skal kunne anvendes til at hjælpe vanskeligt stillede pensionister, som ikke er optaget på et hjem. Denne fremgangsmåde medfører endvidere, at der skabes en ulighed mellem pensionister, der optages på offentlige hjem, og pensionister, der indlægges på private hjem, idet de pensionister, der har midler udover pensionen, indbetaler til hjemmet efter regler, fastsat i loven, jfr. forslaget § 12, medens pensionister på private hjem skal betale for opholdet efter langt strengere regler.

Det foreslås derfor, at det pålægges kommunalbestyrelser, der *medvirker ved* indlæggelse af pensionister på private hjem over en vis størrelse, at indgå overenskomst med disse hjem. Refusionen af kommunens udgifter vil da ske efter samme princip som for kommunale hjem. Medvirken ved indlæggelsen forudsætter ikke, at henvendelsen til hjemmet er rettet af de kommunale myndigheder, men blot at kommunen f. eks. yder et personligt tillæg til pensionen til betaling for ophold på hjemmet.

Med private hjem forstås også *selvejende institutioner*. Hjem oprettet efter tidspunktet for lovens ikrafttræden kan kun modtage 8 eller flere pensionister og indgå overenskomst herom, såfremt de er selvejende institutioner. Andre private hjem kan kun modtage det nævnte antal pensionister, såfremt de var oprettet ved lovens ikrafttræden.

I overenskomsten må optages bestemmelse om betalingen til hjemmet. Denne betaling vil normalt udgøre hjemmets faktiske udgift.

Spørgsmålet om tilsynet med de private plejehjem har undertiden givet anledning til vanskeligheder, idet der vel er regler om sådant tilsyn, jfr. afsnittet herom i betænkningen om alderdomshjem og plejehjem, men det i praksis har vist sig vanskeligt at gennemføre bestemmelserne. I § 4 fastslås det nu, at en kommunalbestyrelse i en kommune, i hvilket et privat alderdomshjem eller plejehjem, med hvilket der er indgået overenskomst, er be-

liggende, har *ansvar* for tilsynet med hjemmet, og at kommunalbestyrelsen skal udpege et *tilsynsråd* på 3-5 medlemmer til at føre et regelmæssigt tilsyn. Kommunalbestyrelsens forpligtelse gælder ikke blot, når kommunalbestyrelsen selv har overenskomst med det pågældende hjem.

Til § 6.

Når ansvaret for tilvejebringelse og driften af alderdomshjem og plejehjem ligger hos de kommunale myndigheder, må det også påhvile disse myndigheder at ansætte kvalificeret personale til hjemmene. Som påpeget i betænkningen fra udvalget vedrørende alderdomshjem og plejehjem stilles der stadig større krav til dette personale, og det vil være nødvendigt at give regler for uddannelsen og at skabe uddannelsessteder. Det foreslås derfor, at socialministeren skal give sådanne regler, som kan være vejledende for dem, der skal iværksætte uddannelsen, og der vil i forbindelse hermed kunne gives oplysning om, *hvor* uddannelsen kan foregå. Den grundlæggende uddannelse vil kunne gives på hospitaler og plejehjem, herunder på de større plejehjem, der ejes af selvejende institutioner. En videregående uddannelse vil kunne foregå på medicinske plejehjem og psykiatriske plejehjem samt på geriatrike centre i København og Århus. De, der uddannes, vil da ofte under uddannelsen kunne få en vis løn. Udgifterne ved en efteruddannelse af personer, der allerede er beskæftiget ved hjemmene, må helt eller delvis kunne afholdes over hjemmenes regnskab.

Til § 7.

Inden for forsorgen for ældre og for invalider kan der skelnes imellem reglerne om *ydelse af pension*, der er knyttet til faste betingelser, og som, når det er fastslået om betingelserne er opfyldt, ikke frembyder særlige problemer, og bestemmelserne om den mere *individuelle forsorg*, der giver sig udslag i hjemmehjælp, i et omsorgsarbejde og i forsorgen på alderdomshjem og plejehjem.

Bestemmelserne om hjemmehjælp har hidtil været optaget i loven om invalide- og folkepension, i hvilken de blev indsat ved lov af 18. april 1958 om en ændring af denne lov, men foreslås nu optaget i nærværende lov med den ændring, at der ikke længere skal være et maksimum for, hvor meget kommunerne kan anmelde til refusion som udgifter til denne forsorg. Det har i de senere år vist sig, at det til hjemmehjælp afsatte beløb ikke har været tilstrækkeligt til at dække udgifterne til hjemmehjælpen, hvorfor kommunerne har anvendt rådighedsbeløbet til personlige